

ה"ט 45343/08-18 - רונית וולדנברג נגד נועם שביט, אלגרה קצב

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ה"ט 45343-08-18 וולדנברג נ' שביט ואח'

לפני כבוד השופטת הדס פלד
המבקשת:
נגד

המשיבים:
1. נועם שביט
2. אלגרה קצב

החלטה

בקשה לצו לפי חוק מניעת הטרדה מאיימת התשס"ב - 2001 (להלן: "**החוק**").

בפתח הדיון הסבירה המבקשת כי הבקשה הוגשה לפי סעיף 2(ב)(4) בגין פגיעה ברכוש.

ברקע הדברים סכסוך בנוגע לחזקה ושימוש במקרקעין, אשר הווה נשוא להליך משפטי אזרחי בין הצדדים בתיק אזרחי 1237-11-14 (להלן- "**התיק האזרחי**"). התיק האזרחי הוכרע ע"י כב' השופט היימן. פסיקתא מיום 12.06.2018, צורפה כנספח א' לבקשה. מהפסיקתא עולה כי כנגד המשיבים ניתן צו פינוי;

צו הפינוי סווג ביחס למשיב 1: "**זולת יחידה בת 33 מטר רבועים הכוללת את כל המסומן בתרשים, שצורף להסכם חכירה מיום 28.05.1986 (נספח ה' לתצהירי התביעה) לרבות, חלון הראווה של היחידה.**"

וביחס למשיבה 2: "**זולת יחידה בת 19.40 מטרים רבועים הכוללת את כל המופיע בתרשים, שצורף להסכם חכירה מיום 11.09.1989 (המוצג ת/1), לפי קביעתו של מומחה בית המשפט, מר עירון, בחוות דעתו אשר מיום 17.05.2015.**"

המבקשת טוענת כי יום לאחר שפס"ד בוצע ע"י הוצאה לפועל, חזר המשיב 1 והתקין מזגן בחצר השייכת לה, וממנה פונה. ביחס למשיבה 2 טוענת המבקשת, כי בנה עלה על הגג ללא רשותה.

אלה האירועים בגינם מבקשת המבקשת סעד מכוח החוק.

לתמיכה בטענותיה לפיהן החצר והגג שייכים לה, הציגה המבקשת לעניין החצר תרשים ולעניין הגג הסכמי שכירות עם

בעל הנכס, התומכים לטענתה במסקנה כי למשיבים לא קיימת זכות לעשות שימוש בגג.

כנגד טענות המבקשת, השיב המשיב 1, כי המזגן היה מותקן על גג המבנה המשמש אותו מזה 40 שנה וכי לאחר פסק הדין, הניח את המזגן על הרצפה מאחורי המבנה, שזהו המקום היחיד בו ניתן להניח את המזגן לאחר שנאסר עליו להתקינו על גג המבנה או על קירותיו. לטענתו, על מנת להגיע למזגן הוא נאלץ לעבור דרך המסעדה אותה משכירה המבקשת.

המשיבה 2 מצידה טענה, כי בנה לא עלה על גג המבנה ומכל מקום, המבקשת הינה בעלת הזכויות ב-4/5 מהגג בלבד והזכויות ב-1/5 הנוספת הינן המשיבים.

המבקשת טענה כי יש ברשותה תמונה של בנה של המשיבה על הגג, אולם אף שהגיעה לדיון מצוידת בתרשימים ובחוזים, לא הציגה תמונה במהלך הדיון וממילא, לא צרפה את בנה של המשיבה כמשיב בבקשה ואינני יכולה לקבוע כי הטריד את המבקשת.

לאחר ששמעתי את טענות הצדדים, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות.

הליכים לפי החוק אינם שביל עוקף לדינים האזרחיים הרגילים.

לא בכל סכסוך הנסב על זכויות, ניתן לעשות שימוש בחוק למניעת הטרדה מאיימת. אף מדבריה של המבקשת עצמה עולה, כי לבד מהתקנת המזגן בחלק שפונה, אין בפיה כל טענה.

המבקשת מפנה לסעיף 2 (ב') (4) לחוק, אולם הלכה למעשה, אינה טוענת, כי יש בהתנהלות המשיבים משום הטרדה מאיימת.

ככל ולטענת המבקשת יש בהצבת המזגן משום הפרה של פסה"ד שניתן בתיק האזרחי לאחר שהתקיים בירור עובדתי מקיף, במסגרתו הוגשו ראיות, תסריטים, חוזים וחוות דעת מומחים באשר לחלקים המוחזקים ע"י כל אחד מהצדדים, תתכבד ותנקוט בהליכים המתאימים.

אשר על כן, הבקשה נדחית.

ניתנה היום, י"ב אלול תשע"ח, 23 אוגוסט 2018, בהעדר הצדדים.